

Mi planta de naranja lima

Por Jordi Nopca

Time Out | 2011

Traduïda a 32 llengües i *best-seller* des que va ser publicada a l'any 1968. Adaptada al cinema i a la televisió (dues telenovel·les). Lectura obligatòria a les escoles brasileres des de fa cursos i cursos. *Mi planta de naranja lima*, novel·la de gran fortuna comercial i amb capacitat de seguir captivant generacions successives de lectors escampats per tot el món, igual que ha passat amb fenòmens com *Pippi calcesllargues*, d'Astrid Lindgren, *Pinotxo*, de Carlo Collodi o *El petit príncep*, d'Antoine de Saint-Exupéry.

Més enllà de la tendresa i la ingenuïtat imaginativa que salpebra les pàgines de *Mi planta de naranja lima*, l'aportació genuïna del seu autor, José Mauro de Vasconcelos (Bangú, 1920-Sao Paulo, 1984) és l'ambient de pobresa extrema en que els personatges del llibre viuen. El petit Zezé està predestinat des del primer capítol a convertir-se en "el sol" i a tenir "totes les estrelles brillant al voltant". Molt abans que aixó passés -molt abans que l'*alter ego* de l'autor superés les condicions adverses en què va créixer a través de l'escriptura-, el nen de cinc anys observa els germans, es compadeix del pare, a l'atur des de fa massa temps, fa petites apostes amb el tiet Edmundo i passa l'estona inventant-se zoos, transformant mitges foradades en serps amenaçadores i parlant amb el minúscul taronger que s'aixeca en un racó del terreny on la família de Zezé s'acaba d'instal·lar. Escrita amb voluntat d'emocionar i capacitat per aconseguir-ho, com passa en els capítols dedicats al sopar de Nadal o al dia que reparteixen regals per als pobres, *Mi planta de naranja lima* retrata un món ple de misèria, sense dramatisme i potser amb un punt d'autocomplaença, herència dels records personals de l'autor.